

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Catan Liliana

judecători:

Guzun Ion

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorian Diaconu în numele inculpatului Bosov Evghenii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

**Bosov Evghenii XXXXX, născut
la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

***Prima instanță:* 23.06.2016 – 03.05.2019;**

***Instanța de apel:* 10.07.2019 – 25.09.2019;**

***Instanța de recurs:* 04.12.2019 – 12.02.2020.**

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, din 03 mai 2019, inculpatul Bosov Evghenii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 18 mai 2016, aproximativ la orele 21:00, Bosov Evghenii, aflându-se în incinta marketului „Victoria” din XXXXX, având scopul comiterii sustragerii în mod deschis a bunurilor proprietarului și anume a mijloacelor bănești din colectorul aparatului de casă a acestei întreprinderi, profitând de faptul că casierita Radu Eugenia era preocupată cu scanarea codului mărfii, iar capacul aparatului de casă se afla deschis și fără supraveghere vizuală, a sustras în mod deschis 8 bancnote cu nominalul a 200 lei fiecare, care a încercat să-i ascundă sub sacoșa pe care acesta o avea în mână, însă în acel moment, în circumstanțe nedependente de voința lui, a fost observat de către

casierița Radu Eugenia, care a chemat paza marketului și a luat de la inculpat 7 din cele 8 bancnote sustrase de către acesta. Ca urmare, continuându-și acțiunile sale criminale, de sustragere în mod descins a bunurilor proprietarului, Evghenii Bosov profitând de faptul că o bancnotă cu nominalul de 200 lei din cele sustrase se afla la el în mână, nu a înapoiat-o casieriței, ci a încercat să o însușească, însă de asemenea, nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece a fost depistat de către paznicul acestui market Andrei Scurtu.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Dorian Diaconu în interesele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul din motivul împăcării părților.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond nu a ținut cont de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 18.06.2004, în conformitate cu care „pătrundere” - este intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii;

- instanța de fond a dat o interpretare eronată noțiunii de „loc pentru depozitare” - care potrivit aceleiași Hotărâri a Plenului Curții Supreme de Justiție este sectorul de teritoriu sau dispozitivul care este destinat, adaptat sau special utilat pentru păstrarea permanentă sau provizorie a bunurilor și care este înzestrat în acest scop cu anumite accesorii ce împiedică pătrunderea în el (mecanisme de zăvorâre, sigilii, îngrădituri etc.) sau este asigurat cu pază (paznici, mecanisme de semnalizare, camere video de supraveghere non-stop etc.), pentru a împiedica accesul la bunurile depozitate. Plenul Curții Supreme de Justiție face o remarcă importantă la acest capitol menționând că soluționând problema prezenței în acțiunile făptuitorului a circumstanțe agravante „prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință” este necesar de stabilit scopul cu care această persoană a ajuns în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, și când anume i-a apărut intenția de a comite sustragerea. Dacă făptuitorul mai întâi s-a aflat în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, fără a avea intenția de a săvârși sustragerea, după care a sustras bunurile altei persoane, în acțiunile lui va lipsi circumstanța agravantă examinată;

- instanța de fond pripit și neîntemeiat a calificat acțiunile inculpatului conform art. 27, 187 alin. (2) lit. d) Cod Penal, deoarece în cadrul examinării nu s-a dovedit prezența calificativului „pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință”. Or, inculpatul a intrat în incinta marketului „Victoria” cu scopul de a procura un pachet, neavând inițial intenția sustragerii, astfel doar după ce casierița a

lăsat aparatul de casă deschis, aplecându-se să îi dea clientului ceea ce îi ceruse, a avut loc fapta propriu-zisă de sustragere;

- cauza a fost remisă de către procuror în instanța de judecată conform rechizitoriului întocmit la data de 16.06.2016, cu înaintarea învinuirii inculpatului Bosov Evghenii în baza art. art. 27, 187 alin. (1) din Codul penal. Astfel, deja după prezentarea în ședința de judecată a instanței de fond, a unei tranzacții încheiată între inculpatul și partea vătămată Ciobanu Vitalii, cu solicitarea încetării procesului penal pe motivul împăcării părților, procurorul a emis o ordonanță prin care a modificat învinuirea în sensul agravării, în conformitate cu art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, or procurorul trebuia să anexeze probele noi la care face trimitere și să justifice modificarea alin. (1) în alin. (2) a învinuirii noi;

- instanța urma să țină cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză (recunoașterea vinovăției, depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului) și de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv locul de muncă, că își recunoaște vina și se căiește sincer de cele comise, că este recent căsătorit și are la întreținere un copil minor în vârstă doar de câteva luni, circumstanțe din care cu certitudine era posibil de conchis că nu se vor mai repeta.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, apelul avocatul Dorian Diaconu în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii a fost dovedită prin cumulul de probe administrate și nominalizate, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelant nu și-au găsit confirmarea în starea de fapt a prezentei cauze penale. S-a reținut că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal, instanța de apel a reținut că obiectul juridic special al infracțiunii l-a format relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. La caz, obiectul material al infracțiunii l-a reprezentat bunurile părții vătămate SRL „Victoria-Market”, și anume mijloacele bănești în mărime de 1600 lei, asupra cărora a fost îndreptată tentativă de sustragere în mod deschis de către inculpat. La caz, latura obiectivă a infracțiunii s-a materializat prin tentativa de sustragere deschisă a bunurilor părții vătămate. Latura subiectivă a infracțiunii s-a caracterizat prin

vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Bosov Evghenii a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii imputate, și anume că dânsul a intrat în marketul „Victoria” și a solicitat de la casierită un pachet de culoare neagră și profitând de momentul că casierita s-a întors cu spatele, s-a întins spre casă și a luat 4-5 bancnote a câte 200 lei fiecare, iar când ea a cerut să întoarcă banii, el a întors nu toate bancnotele, cu una de 200 lei a fost reținut de pază.

Cu referire la agravanta reglementată la lit. d), alin. (2) art. 187 Cod Penal, „prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință” instanța de apel a notat că prin „pătrundere” se înțelegea intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii. Ea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor și a rezistenței, cât și fără aceasta.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului Dorian Diaconu potrivit căruia din declarațiile părții vătămate Ciobanu Vitalii și ale martorului Radu Eugenia este evident că inculpatul Bosov Evghenii a intrat în incinta marketului „Victoria” cu scopul de a procura un pachet, neavând inițial intenția sustragerii, or, fapta infracțională a fost comisă în jurul orelor de seară, și anume la orele 21:00, după cum a indicat inculpatul Bosov Evghenii, dânsul a venit la niște rude pentru a culege cireșe, iar în aceste împrejurări, instanța de apel apreciază că intenția inițială a inculpatului de a procura un pachet nu poate fi reținută ca fiind pertinentă, aceasta fiind lipsită de sens logic și credibilitate, în contextul în care a acționat inculpatul.

Cu referire la obiecțiile avocatului Dorian Diaconu privind modificarea învinuirii înaintată inculpatului Bosov Evghenii, în conformitate cu art. 326 alin. (1) Cod procedură penală, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. Dacă, în cadrul judecării cauzei, se constată că inculpatul a săvârșit o altă infracțiune sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența încadrarea juridică a învinuirii aduse lui, sau că infracțiunea incriminată a fost comisă în coparticipare cu altă persoană care a fost scoasă de sub urmărire penală, instanța, la cererea procurorului, amină examinarea cauzei pe un termen de până la o lună și o restituie procurorului pentru efectuarea urmăririi penale privind această infracțiune

sau pentru reluarea urmăririi penale, în modul stabilit la art. 287, pentru formularea unei învinuiri noi și înaintarea acesteia inculpatului, cu participarea apărătorului.

În acest sens, instanța de apel a notat că modificarea învinuirii adusă inculpatului Bosov Evghenii în sensul agravării ei a avut loc în conformitate cu art. 326 alin. (1) Cod procedură penală, fiind modificată învinuirea adusă în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei, deoarece probele cercetate în ședința de judecată au dovedit incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, fiind adusă la cunoștință inculpatului și apărătorului lui noua învinuire.

Cu referire la solicitarea din apel privind pronunțarea unei decizii de încetare a procesului penal în privința inculpatului, în legătură cu împăcarea părților, a fost respinsă ca nefondată, or, în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 109 Cod Penal. Cu referire la condițiile prevăzute de art. 109 Cod penal, instanța de apel a notat că împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, însă, inculpatului i s-a incriminat și a fost stabilită vinovăția în comiterea unei infracțiuni grave prevăzute de art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Diaconu Dorian în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2, 6, 8 Cod de procedură penală, solicitând în dispozitivul recursului casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 79 și 90 Cod penal, cu stabilirea pedepsei non privativă de libertate. Deși în dispozitivul recursului recurentul solicită doar o pedeapsă non privative de libertate, în motivarea recursului el solicită și reîncadrarea acțiunilor inculpatului pe alin. (1) art. 187 Cod penal și mai indică și următoarele:

- atât instanța de fond cât și cea de apel nu au dat deplină eficiență recomandărilor conținute în Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 18.06.2004, în conformitate cu care „pătrundere” - este intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii;

- instanțele de judecată au dat o interpretare eronată noțiunii de „loc pentru depozitare” - care potrivit aceleiași Hotărâri a Plenului CSJ este sectorul de teritoriu sau dispozitivul care este destinat, adaptat sau special utilizat pentru păstrarea permanentă sau provizorie a bunurilor și care este înzestrat în acest scop cu anumite accesorii ce împiedică pătrunderea în el (mecanisme de zăvorâre, sigilii, îngrădituri etc.) sau este asigurat cu pază (paznici, mecanisme de semnalizare, camere video de supraveghere non-stop etc.), pentru a împiedica accesul la bunurile depozitate;

- consideră că instanțele inferioare eronat au încadrat acțiunile inculpatului în baza art.27, 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, or, în motivarea soluției nu se regăsesc careva argumente sau probe incontestabile în acest sens;

- în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, urmează să judece cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu. Aceiași normă prevede că modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare;

- cauza a fost remisă de către procuror cu înaintarea învinuirii inculpatului în baza art. art. 27, 187 alin. (1) din Codul penal. Astfel, deja după prezentarea în ședința de judecată a instanței de fond, a unei tranzacții încheiată între inculpat și partea vătămată Ciobanu Vitalii, cu solicitarea încetării procesului penal pe motivul împăcării părților, procurorul a emis o ordonanță prin care a modificat învinuirea în sensul agravării, în conformitate cu art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală;

- procurorul trebuia să anexeze probele noi la care face trimitere și să justifice modificarea alin. (1) în alin. (2) a învinuirii noi, însă nu a anexat probele noi care ar duce la modificarea învinuirii;

- instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu s-a expus asupra motivelor invocate referitor la aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 79 Cod penal, pe motiv că are la întreținere un copil minor;

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Potrivit cererii de recurs, recurentul critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal.

Așa dar, instanța de recurs constată că, potrivit recursului ordinar declarat ca temei de drept se indică pct. 2), 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, Colegiul reține că solicitările recurentului nu sunt motivate prin prisma temeiurilor indicate.

Astfel, pct. 2) stipulează că, *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33*, motive ce nu au nici o relevanță în speță, din considerentul că recurentul nu a prezentat argumente în favoarea acestui motiv.

Conform prevederile pct. 6) *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul, indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ceea ce privește erorile de drept invocate de inculpat, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când în cauză nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, Colegiul reține, că aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-au găsit confirmare la examinare.

Autorul recursului ordinar a repetat toate cerințele indicate în cererea de apel, la care a fost dat răspuns de către Curtea de Apel Chișinău.

Totodată, Colegiul reține că, în solicitarea recursului avocatul indică că, în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsă mai blândă conform art. 79 Cod penal, invocând că are copil mic, însă această circumstanță nu poate servi temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar în ce privește argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabilă aplicarea pedepsei condiționate.

Analizând motivul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. 61,75 Cod penal. Pedepsa stabilită inculpatului este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor din Codul penal, în baza cărora a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Bosov Evghenii poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Conform pct. 11 al Hotărârii plenului CSJ „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivul, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Așadar, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or circumstanțele la care face referire recurentul, și

anume: recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința activă, prezența unui loc stabil de muncă și a copilului minor la întreținere, faptul că partea vătămată l-a iertat, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale și nu pot fi utilizate la stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, acestea referindu-se de fapt la circumstanțele atenuante, prevăzute la art. 76 Cod penal, iar alte circumstanțe care ar putea fi apreciate ca excepționale în cauză nu s-au stabilit.

Referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, solicitarea este neîntemeiată, or, simplu fapt că acesta nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudentă, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.*

Bosov Evghenii este învinuit și recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal, respectiv, aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate este restricționată.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile inculpatului și a avocatului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Privitor la alegațiile recurentului privitor la utilizarea corectă a noțiunii de „pătrunderea”, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 28.06.2004, instanța de apel a explicat și detaliat s-a expus în decizia sa, iar instanța de recurs însușește aceste concluzii.

Privitor la împăcarea între inculpat și partea vătămată, Curtea de Apel s-a expus clar și la această problemă cu trimitere la prevederile art. 109 Cod penal, menționându-se că împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, însă, inculpatului i-a fost stabilită vinovăția în comiterea unei infracțiuni grave prevăzute de art. 27, 187 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Referitor la prezentarea probelor privitor la modificarea învinuirii, prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal nu impun obligația acuzatorului de stat de a prezenta noi probe care să justifice noua învinuire, iar dacă în procesul de cercetare a probelor în ședința de judecată se constată că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, acuzatorul de stat modifică învinuirea adusă inculpatului în sensul agravării ei, cu aducerea la cunoștință părții apărării despre noua învinuire, condiție respectată în speță.

În consecință, Colegiul conchide că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este motivată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, prin urmare, prezenta circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dorian Diaconu în numele inculpatului Bosov Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Bosov Evghenii* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 martie 2020.

Președinte

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Țurcan Anatolie